

محمد غزالی

MOHAMMAD | GHAZALI

ASSAR
ART
GALLERY
نگارخانه اثر

MOHAMMAD GHAZALI

1980 Tehran, Iran Education 2004 BA, Photography, Azad University, Tehran, Iran Solo Exhibitions 2013 Tehran Inclined to the Right, Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2011 Where the Heads of the Renowned Rest, Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2008 The Red Ribbon, Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2007 Taking Notes, Silk Road Gallery, Tehran, Iran 2005 Sommer 2004, Silk Road Gallery, Tehran, Iran 2004 Black Cell with Conduit, Silk Road Gallery, Tehran, Iran 2002 A Forgetful Return, Daryabeigi Art Gallery, Tehran, Iran Group Exhibitions 2013 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2012 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2010 Portraits 13x18, Etemad Gallery, Tehran, Iran 2009 Revealing Truths: Contemporary Iranian Art Photography, Sultan Gallery, Kuwait, Kuwait 2009 101: Oil and its Aftermath, Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2008 Closed Doors, Eyes Shut, Niavaran Artistic Creations Foundation, Tehran, Iran 2007 Untitled (slide show), Silk Road Gallery, Tehran, Iran 2007 ULIS Fotofest, Istanbul, Turkey 2007 Taking Notes, the 1st Photography Expo, Tehran, Iran 2006 – 2008 Ey Iran! Contemporary Iranian Photography, Gold Coast City Art Gallery, Queensland, Australia 2006 The 10th Biennial of Photography, Saba Cultural Center, Tehran, Iran 2006 If There Were Water (slide show), Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran 2004 Self Portraits, Silk Road Gallery, Tehran, Iran 2004 With These Hands . . . , Tehran Art Expo, Vahdat Hall, Tehran, Iran 2004 The 9th Biennial of Photography, Saba Cultural Center, Tehran, Iran 2004 With These Hands . . . , New Art Exhibition, Tehran University, Tehran, Iran 2004 Iranian Springs, FNAC, Paris, France Art Fairs 2010 Contemporary Istanbul, Assar Art Gallery, Istanbul, Turkey 2009 Paris Photo, Assar Art Gallery, Paris, France 2004 Paris Photo, Silk Road Gallery, Paris, France Awards 2004 1st Place Prize, the 9th Biennial of Photography (a 3-month research opportunity at Cité International des Arts, Paris, France)

محمدغزالی

۱۳۵۹ تهران، ایران تحصیلات ۱۳۸۳ لیسانس عکاسی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد، تهران، ایران نمایش های انفرادی ۱۳۹۲ تهران کمی مایل به راست، گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۹۰ جای سر خوبان، گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ رویان قرمز، گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۶ یادداشت برداری، گالری راه ابریشم، تهران، ایران ۱۳۸۵ تابستان ۸۴، گالری راه ابریشم، تهران، ایران ۱۳۸۳ سلول سیاه با کانال زیر زمینی، گالری راه ابریشم، تهران، ایران ۱۳۸۲ بازگشتی با فراموشی، گالری دریا بیگی، تهران، ایران نمایش های گروهی ۱۳۹۱ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۹۰ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۹ پرتو ۱۸x۱۳، گالری اعتماد، تهران، ایران ۱۳۸۸ آشکار کردن واقعیت ها، گالری سلطان، کویت، کویت ۱۳۸۸ ۱۰۱: نفت و پیامدهای آن، گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ در های بسته، چشم های خفته، فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران ۱۳۸۶ بدون عنوان، گالری راه ابریشم، تهران، ایران ۱۳۸۶ جشنواره ی عکس یولیس، استانبول، ترکیه ۱۳۸۶ یادداشت برداری، اولین اکسپوی عکس تهران، تهران، ایران ۱۳۸۶ جشنواره بین المللی عکس، مجموعه "مهاجر"، استانبول، ترکیه ۱۳۸۵-۱۳۸۷ ای ایران، گالری گلد گت، کوئینزلند، استرالیا ۱۳۸۵ دهمین بینال عکس، فرهنگسرای صبا، تهران، ایران ۱۳۸۵ اگر آب می بودم، خانه هنرمندان، تهران، ایران ۱۳۸۳ خودنگاره ها، گالری راه ابریشم، تهران، ایران ۱۳۸۳ با این دست ها...، اولین اکسپوی هنری تهران، تالار وحدت، تهران، ایران ۱۳۸۳ نهمین بینال عکس تهران، فرهنگسرای صبا، تهران، ایران ۱۳۸۳ با این دست ها...، سومین دوره ی هنر جدید، تالار دانشگاه تهران، تهران، ایران ۱۳۸۳ بازگشتی با فراموشی، گالری عکس مجموعه ی فرهنگی فنک، پاریس، فرانسه نمایش های بین المللی آرت فر ۱۳۸۹ کانتیمپورری استانبول، استانبول، ترکیه ۱۳۸۸ پاریس فوتو، گالری اثر، پاریس، فرانسه ۱۳۸۳ پاریس فوتو، گالری راه ابریشم، پاریس، فرانسه جوایز ۱۳۸۳ مقام نخست، نهمین بینال عکس تهران (سه ماه فرصت مطالعاتی در شهرک هنرمندان، پاریس، فرانسه)

“تهران کمی مایل به راست”
“TEHRAN INCLINED TO THE RIGHT”

ASSAR
ART
GALLERY
نکارخانه اثر

All rights reserved
No part of this publication may be copied or transmitted
in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.
Printed in May 2013
Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei - Dabestan Studio
Production Manager: Hooyar Asadian

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

با تشکر از اکرم افشار، نگار یزدان پناه، زروان روح بخشان، ماکان اشگواری و سیمین دخت دهقانی. محمد عزالی
The artist's special thanks goes to Akram Afshar, Negar Yazdanpanah, Zarvan Rouhbakhshan, Makan Ashgevari and Simindokht Dehgaghi

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

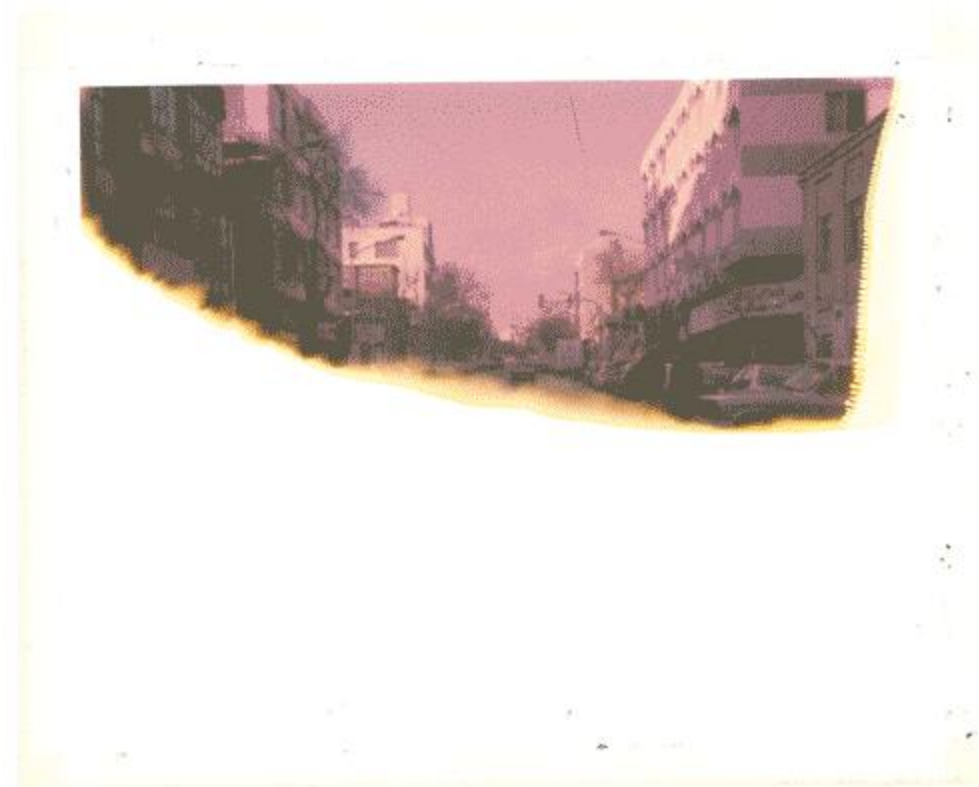
بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بدون عنوان، فیلم پولاروید تاریخ گذشته، ۸/۵ در ۱۰/۸ سانتی متر، تک نسخه، ۱۳۸۹-۹۲
Untitled, expired polaroid film, 8.5 x 10.8 cm, ed. unique, 2010-13

بودن و ندیدن

یادداشتی بر عکس‌های محمد غزالی

تهران کمی مایل به راست، عنوان مجموعه‌ای از عکس‌های محمد غزالی است که به روش سهل و سریع پولاروید عکاسی شده‌اند. اما فیلم‌های پولاروید مورد استفاده‌ی وی، فاسد و به اصطلاح تاریخ گذشته بوده‌اند. همین امر باعث شده رنگ‌های این عکس‌ها نادرست باشد و در مواردی فرم‌ها دچار اعوجاج شوند و در هم بریزند و در بیشتر عکس‌ها بخشی از تصویر ثبت نشده و سفید باقی بماند. آنچه در این عکس‌ها ثبت شده، بخش‌هایی از خیابان است. این که کدام خیابان‌ها و کدام شهر شاید چندان اهمیتی هم نداشته باشد، البته همان‌گونه که از عنوان مجموعه پیداست، خیابان‌های تهران است. این عکس‌ها، که به واسطه‌ی فاسد بودن فیلمشان احساسی از کهنه‌گی را القا می‌کنند، در واقع هیچ توصیف سنجیده و یا تحلیل دقیقی از چیزی ارائه نمی‌دهند. از سوی دیگر، این عکس‌ها مستند، خیابانی و اتفاقی هستند. همین امر میزان تسلط، قدرت و نظارت عکاس بر تصویر نهایی را کم کرده و این عکس‌ها را به آن نگاه خنثی و بی‌طرف و بی‌غرضی که عکاسی مستند مدعی آن است نزدیک می‌کند. ثبت تصویر روی فیلم پولاروید فاسد با عکاسی بدون منظر یاب (VISOR) شباهت بسیار دارد. در این حالت نه فقط رنگ و نور، که حدود کادر هم چندان با خواست عکاس مطابقت ندارد. گویی که عکاس فقط محل عکس‌برداری را انتخاب کرده که همان موضوع عکس‌هاست؛ خیابان.

خیابان از مهم‌ترین اماکن عمومی شهر است. در اماکن عمومی نظیر کوچه، بازار، دانشگاه، ورزشگاه، پارک، رستوران و امثال آن، فرد با افرادی برخورد می‌کند و گاه رابطه برقرار می‌کند که خود آنها را انتخاب نکرده است. اما شاید خیابان مهم‌ترین این اماکن باشد زیرا نحوه‌ی برخورد افراد با یکدیگر در خیابان متفاوت است با کوچه که فضایی محلی‌تر و آشنا تر است و ویژگی‌های همسایگی در آن وجود دارد. و نیز خیابان بسیار متفاوت است با اماکنی مانند دانشگاه که به هر حال فرد در آن از قدرت انتخاب نسبی برخوردار است. خیابان محل عبور است، مسیر است؛ از خانه به جایی و از آن جا به خانه. در خانه که فضای شخصی است فرد آزادانه هر کار که بخواهد می‌کند و در خیابان به قواعد و قوانین اجتماع تن می‌دهد. از سویی فضای خصوصی و مثلاً خانه محل شکل‌گیری خاطره‌های شخصی است و فضای عمومی و به خصوص خیابان محل شکل‌گیری خاطره‌ی جمعی.

در عکس‌های غزالی، ویژگی نوستالژیک بودن پولاروید با خاطره‌ی جمعی خیابان هم‌سو گردیده است. بازخوانی وی از این خاطره‌ی جمعی در قالب عکس‌هایی از دست رفته که بخشی از موضوع خود را اصلاً ثبت نکرده‌اند که نشان دهند و آنچه نشان می‌دهند هم تصویری مبهم است، بیننده را با عدم حضور آنچه زمانی حاضر بود مواجه می‌کند؛ آنچه بود و دیگر نیست و حالا ما که آن‌جا در خیابان‌ها بودیم بینندگان تصاویری هستیم و شاید می‌خواهیم اما نمی‌بینیم. در نهایت این که پولاروید نوستالژیک است و نوستالژی با خاطره‌انگیز است و خاطره همواره در گذشته است و گذشته رویاگونه است. و خیابان محل عبور است و هر آنچه در عبور است می‌گذرد و آنچه گذشته است دیگر نخواهد بود.

زروان روح‌بخشان / بهار ۱۳۹۲

Being and Not Seeing

A Note on Mohammad Ghazali's photographs

Tehran Inclined to the Right is the title of a collection of photographs by Mohammad Ghazali that have been photographed in the quick and easy Polaroid style. The Polaroid films used by him however were outdated and as one would say, expired. This very fact has caused the colors to be incorrect and in some cases for the forms to be distorted. And in most of the photographs, a part of the image is missing and left unexposed. What have been captured in the photographs are parts of street and it might not even matter which city or street they are, but as the title of the series implies, they are the streets of Tehran. In fact, these photographs that evoke a vintage feel as they were captured on expired film don't provide a premeditated description or precise analysis of anything. Furthermore, these are street photographs, documentary and incidental. And this has reduced the photographer's amount of proficiency, authority and control over the final image and more so resembles the kind of neutral, impartial and unbiased look that documentary photography claims to contain. Capturing an image on expired Polaroid film is very much similar to photography without a visor. In this method, not only color and light but also the composition is not the photographer's absolute intention. It's as though, the photographer has only chosen the location which in this case is the subject of the photographs: the street.

Street is one of the most important public spaces within a city. In public spaces such as street, bazaar, university, gym and such, an individual encounters other individuals and occasionally starts a relationship that he himself has not chosen. But the street might be the most important of these spaces because people's encountering on the street is different from an alley that is a more local and familiar space and neighborhoods exist therein. And street is still very different from institutions such as university in which the person has the ability to choose to some extent. Street is a place of passage, it's a way; from home to a place and from there homeward. At home-a private space-one can freely do as he pleases whereas on the street, he has to follow the social rules. On the one hand, private space, namely home, is the place where personal memories are made and on the other hand, public space, especially street, is where collective memory is formed.

In Ghazali's photographs, the nostalgic residue of Polaroid has fallen in line with the collective memory of the street. His assessment of such memories in form of damaged photos that haven't saved the entire subject to show-and even what they show is indistinct-place the viewer in a position to face absence of something that used to be, something that existed but no longer does, and us, who ourselves were on the streets one day are now viewing these images and we might want to but are unable to see anything.

In the end, the fact of the matter is that Polaroid is nostalgic and nostalgia is reminiscence and memory always belongs to the past and the past is trancelike. And street is the place of passing and whatever is in passing passes by and what has passed by will never exist again.

Zarvan Rouhbakhshan / Spring 2013